

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

Uusaastakontsert

Boris Abramov ^{VIIUL, IISRAEL}

Alexander Kobrin ^{KLAVER, VENEMAA/USA}

Kaastegevad

Kerstin Laanemets ^{FLÖÖT}

Dmitri Bulgakov ^{OBOE, VENEMAA}

Kerit Ilves ^{KLARNET}

Peeter Sarapuu ^{FAGOTT}

Jürnas Rähni ^{METSASARV}

Kavas

Beethoven, Poulenc, Prokofjev

5.01.2020 – 17.00

EMTA suur saal

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Klaverisonaat nr 4 Es-duur *op. 7*

I *Allegro molto e con brio*

II *Largo, con grand espressione*

III *Allegro*

IV *Rondo: Poco allegretto e grazioso*

Kvintett klaverile ja puupuhkpillidele Es-duur *op. 16*

I *Grave – Allegro ma non troppo*

II *Andante cantabile*

III *Rondo. Allegro, ma non troppo*

Vaheaeg

Sergei Prokofjev (1891–1953)

Viiulisonaat nr 1 f-moll *op. 80*

I *Andante assai*

II *Allegro brusco*

III *Andante*

IV *Allegro – Andante assai, come prima*

Francis Poulenc (1899–1963)

Sekstett klaverile ja puhkpillikvintetile FP 100

I *Allegro vivace*

II *Divertissement: Andantino*

III *Finale: Prestissimo*

Ludwig van Beethoveni 1797. aastal avaldatud **sonaat nr 4 op. 7** on pühendatud helilooja tollaegsele õpilasele krahvinna Ana Luiza Barbara Keglevićile. Hoolimata sellest, kas see pühendus oli tingitud tõelisest sümpaatiast krahvinna vastu või pigem krahvinna isa soovi formaalsest täitmisest, on Carl Czerny märkinud, et just nimelt see sonaat peaks kandma nime „Appassionata”, mitte aga tavapäraselt nõnda nimetatav sonaat *op. 57*. Nimelt on ligi pool tundi kestev sonaat nr 4 *op. 7* üks pikemaid klaverisonaate Beethoveni loomingus. Selle grandioossuse tõttu on kõnealune sonaat avaldatud iseseisvalt, mis on tolle aja kontekstis võrdlemisi ebatavaline.

Beethoveni tõenäoliselt 1796. aastal loodud kvintett **klaverile ja puupuhkpillidele op. 16** arvatakse olevat kirjutatud Mozarti 12 aastat varem komponeeritud kvinteti eeskujul. Ka see kvintett on kirjutatud samale koosseisule – klaver, oboe, klarnet, fagott, metsasarv. Mõlemad nimetatud kvintetid on samas helistikus (Es-duur) ning põhinevad mõne interpreedi hinnangul ka detailideni sarnasel struktuuril. See lubab arvata, et tegemist on olnud teadlike kompositsiooniliste valikutega. Siiski ei ole tegemist pelga jäljendamisega. Näiteks, kui Mozart on püüdnud karakterite mõttes klaverit ja puhkpille käsitleda pigem ühtsetena, on Beethoven neid teineteisele vastandanud. Selle tulemusel meenutavad sonaadi äärmised osad kohati kammerkontserti, samuti on Beethoveni teatud vormiosad võrreldes Mozartiga mahukamad.

Sergei Prokofjevi viiulisonaat nr 1 on kirjutatud poliitiliselt keerulisel ajal, teos valmis aastatel 1938–1946 (seega kaks aastat pärast teist viiulisonaati). Prokofjev pühendas sonaadi oma sõbrale, viiuldaja David Oistrakhile. Kuivõrd antud teoses järgivad tsükliosad tempomustrit aeglane-kiire-aeglane-kiire, on siin tuntav seos Händeli sarnase ülesehitusega viiulisonaatidega. Viiulisonaati nr 1 on peetud üheks tumedamaks ja raskemaks teoseks kogu Prokofjevi loomingus. Ka

autor ise on kirjeldanud esimeses ja viimases osas esinevaid tõusvaid ja laskuvaid heliredelite käike kui tuule ulgumist kalmistul.

Francis Poulenci sekstett klaverile ja puhkpillikvintetile on autori üks mängitumaid kammerteoseid. Teose kirjutamine võttis heliloojal pea kümme aastat. Algne versioon on loodud rühmituse Kuuik kõrgajal, 30ndate aastate algul, esmaettekanne toimus aastal 1931. Siiski valmis sekstetist uus versioon, mis kanti ette 1933. aastal. Teose lõplik versioon valmis 1939. aastal, mil helilooja muutis teost jällegi olulisel määral. Algselt ei olnud tagasiside kuigivõrd positiivne, teost peeti laialivalguvaks ja vulgaarseks, hiljem suhtuti sellesse aga kui millessegi eriti prantslaslikku. Nagu Poulenci loomingule üldiselt omane, on ka siin esindatud nii neoklassitsistlikud kui ka džässilikud jooned.

Saale Konsap

Boris Abramovit on ameerika muusikaajakirjas Fanfare kirjeldatud kui väljapaistva tehnilise pagasi ja erakordse muusikalise andega viuldajat. Aserbaidžaanis Bakuus 1989. aastal sündinud Abramov emigreerus Iisraeli 1990. aastal. Viuliõpinguid alustas ta kuueaastaselt Stella Zlatkovsky juhendamisel. Ta on korduvalt pälvinud stipendiume ja preemiaid Ameerika-Iisraeli kultuurifondilt ning võitnud Iisraelis 2004. aastal II koha mainekal konkursil „Tõusev täht“. 17-aastaselt kolis ta Ameerika Ühendriikidesse ning jätkas õpinguid Columbuse ülikooli Schwobi Muusikakoolis, kus lõpetas bakalaureuse- ja magistriõpingud hinnatud viuldaja ning pedagoogi Sergiu Schwartzi käe all. USA-s elades on Abramov osalenud edukalt mitmetel riiklikel ja rahvusvahelistel konkurssidel. Ta on kolmekordne Columbuse ülikooli muusikakonkursi laureaata, riikliku muusikaõpetajate ühingu keelpillikonkursi võitja 2008. aastal ja eripreemia laureaata 2009. aastal Pablo de Sarasate rahvusvahelisel konkursil Hispaanias. Ta on esinenud solistina Prantsusmaal, Belgias, Šveitsis, Norras, Venemaal ja Ameerika Ühendriikides. Abramov on ka aktiivne kammermuusik, keda on kutsutud esinema kammermuusikafestivalidele Vermontis ja Venemaal. Ta on teinud koostööd tunnustatud interpretidega nagu Alexander Kobrin, Carmine Miranda, Alexander Buzlov, Anton Dressler, Maxim Rysanov, Roman Mintz ja Wendy Warner. Koos tšellist Carmine Mirandaga ilmus Abramovil 2017. aastal heliplaat Mozarti ja Beethoveni duodega. Album on pälvinud rohkelt kiidusõnu ning mitmeid auhindu. Abramov on Columbuse sümfooniaorkestri teine kontsertmeister ja Schwobi Muusikakooli viuliõppejõud.

Hinnatud pianist ja pedagoog **Alexander Kobrin** alustas muusikaõpinguid Gnessini nimelises Muusikakoolis Tatjana Zelikmani juhendamisel ning seejärel lõpetas Moskva Konservatooriumi prof Lev Naumovi juhendamisel. Ta on pälvinud preemiaid mitmel rahvusvahelisel konkursil, sealhulgas Glasgow' klaverikonkursil (1998), Busoni klaverikonkursil (1999), Hamamatsu klaverikonkursil (2003) ja

on maailma ühe mainekaima konkursi – Van Cliburni nimelise pianistide konkursi – kuldmedali omanik (2005). Kobrin annab regulaarselt kontserte nii solisti kui ka kammermuusikuna Euroopas, USA-s ja Aasias ning on esinenud Royal Albert Hallis, Wigmore Hallis, Kennedy Centre'is, Avery Fisher Hallis, Moskva Konservatooriumi suures ja väikeses saalis. Ta on musitseerinud koos mainekate orkestritega. Nende hulka kuuluvad ka New Yorgi Filharmoonia orkester, Tokyo Filharmoonia orkester, Berliini sümfooniaorkester, Salzburgi kammerorkester, BBC sümfooniaorkester. Samuti on Kobrin teinud koostööd selliste maailma nimedega nagu Vassili Petrenko, Juri Bashmet, Mikhail Pletnev, Mikhail Jurovski, Mark Elder, Vassili Sinaiski, James Conlon, Claus Peter Flor jt. Lisaks interpreeditegevusele on Kobrin ka hinnatud pedagoog. Aastatel 2003–2010 töötas ta õpetajana Gnessini muusikakoolis, hiljem Columbuse ülikooli Schwobi Muusikakoolis ning New Yorgi Steinhardti kunstide koolis. Alates 2017. aastast õpetab ta Eastmani muusikakoolis. Kobrin viib regulaarselt läbi meistrkursuseid ja osaleb rahvusvaheliste konkursside žüriide töös. Kobrin on salvestanud Haydni, Chopini, Rahmaninovi, Brahmsi, Schumanni, Tšaikovski ja Mussorgski muusikat koostöös plaadifirmadega King, Harmonia Mundi, Quarts ja Centaur Records.

OOTAME KUULAMA

METRIC intensiivprojekt

22.–26.01.2020

K 22.01 kl 19 / EMTA kammersaal / tasuta

Avakontsert

Esinevad METRIC partnerkoolide õppejõud ja üliõpilased ning külalised

Kavas improvisatsioonid erinevates kammerkoosseisudes

R 24.01 kl 19 / EMTA kammersaal / tasuta

II kontsert

Esinevad projektis osalevad muusika-, tantsu- ning lavakunsti õppejõud ja üliõpilased

Kavas improvisatsioonid erinevates koosseisudes

L 25.01 kl 19 / EMTA kammersaal / tasuta

III kontsert

Esinevad projektis osalevad õppejõud ja üliõpilased

Kavas improvisatsioonid erinevates kammerkoosseisudes

P 26.01 kl 19 / EMTA kammersaal / tasuta

Lõppkontsert

Esinevad projektis osalevad muusika- ning kaasaegsete etenduskunstide õppejõud ja üliõpilased

Kavas improvisatsioonid erinevates koosseisudes

**EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA**

100

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia